

ע"פ 5801/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5801/20

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט
המחוזי בנצרת מיום 4.3.2020 ומיום 16.6.2020
בתפ"ח 30710-09-19 שניתנו על ידי כבוד השופטים:
א' קולה, ד' צרפתי ור' גלפז-מוקדי

תאריך הישיבה:

י' באב התשפ"א (19.7.2021)

בשם המערער:

עו"ד שלמה טדרי

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גרינבאום

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות הבאות: ניסיון למעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345 (א)(1), 345(ב)(3), 345(ב)(4) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345 (ב)(3) לחוק; תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק.

2. בהכרעת הדין פרס בית המשפט קמא באריכות את הנסיבות הקשות של העבירות בהן הורשע המערער, צעיר יליד שנת 2000. כתב האישום בו הורשע המערער נחלק לשני מעשים נפרדים, הקרובים זה לזה בזמן ובמקום.

המערער, המתגורר עם הוריו ומשפחתו, חזר ביום שבת בסביבות השעה 06:00 לביתו כשהוא בגילופין, והחל לצעוק ולהשתולל. אביו של המערער ביקש להרגיעו, אך המערער איים עליו שיהרוג אותו, בעט בדלת חדרו עד שנשברה, הכה את אביו, הפילו על הספה והכה אותו באגרופים בראשו, השליך על אביו כיסא וגרם לו לשבר באצבע ידו השמאלית. לאחר שהוריו הזעיקו את המשטרה, נמלט המערער מהדירה.

מכאן מתחיל החלק השני של כתב האישום. המערער הגיע לבניין סמוך, שבו ישבה א' (להלן: המתלוננת), ילידת 1934, בת 85 בעת האירוע, התנפל עליה מאחור, אחז אותה בחוזקה בשתי ידיו, הזיז את שמלתה, נגע בשדיה החשופים ולאחר מכן נעמד מולה ומצץ את פטמתה השמאלית בעוצמה רבה וגרם לה לכאב. לאחר מכן, הכה המערער את המתלוננת בחוזקה בראשה, דחף אותה לרצפה והפילה על ברכיה, תוך שהוא ממשיך להכותה באגרופים בראשה עד ששכבה על בטנה ופניה נגעו ברצפה. אז, המערער הפשיל את תחתוניה של המתלוננת, התיישב על גבה, הוציא את איבר מינו ממכנסיו וניסה להחדירו שוב ושוב לפי הטבעת של המתלוננת. המתלוננת ניסתה להצמיד רגליה וצעקה לעזרה, ובתגובה סתם המערער את פיה בעזרת ידו. משהמשיכה המתלוננת לזעוק לעזרה, המערער הטיח את ראשה ברצפה והמשיך להזיז את איבר מינו לכיוון פי הטבעת שלה, עד שהגיע לסיפוקו ושפך את זרעו באזור פי הטבעת. לאחר מכן, המערער נמלט מהמקום, בהותירו את המתלוננת שוכבת על הרצפה כשתחתוניה מופשלים והיא בוכייה וזועקת לעזרה. שכנתה של המתלוננת (להלן: השכנה), ששמעה את זעקותיה, הגיעה ומצאה אותה שרועה כך על הרצפה. לא חלף זמן, והמערער שב לזירה כשהוא אחוז באבן, אך לאחר שהשכנה התרעה בו כי תזמין משטרה, נמלט המערער מהמקום. המתלוננת פונתה לבית החולים "פוריה", שם נקבע, כי נגרמו לה חבלות רבות בחלקי גופה השונים.

3. בגין מעשים אלה, השית בית המשפט קמא על המערער את העונשים הבאים: 15 שנות מאסר בפועל (13 שנות מאסר בגין העבירות שבוצעו במתלוננת ושנתיים מאסר בגין העבירה כלפי אביו של המערער); הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר כך שסה"כ הושת על המערער מאסר בפועל של 15 שנים ו-5 חודשים; 12 ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; ופיצוי למתלוננת בסך של 40,000 ₪.

על הכרעת הדין וגזר הדין נסב הערעור שלפנינו.

4. נקדים ונאמר כי לא רק שלא מצאנו דבר וחצי דבר בערעור על הכרעת הדין, אלא שלנוכח מכלול הראיות תמיהה היא על מה ולמה הוגש הערעור מלכתחילה.

המערער הורשע לאחר שזוהה על ידי השכנה; לאחר שזוהה על ידי נער נוסף שהגיע למקום האירוע; ולאחר

שזוהה על ידי אביו בסרטון ממצלמות האבטחה כשהוא עובר מבניין לבניין בדיוק בזמנים הרלוונטיים. ואם לא די בכל אלה, הרי שנמצאה התאמה מלאה בין הד.נ.א. של המערער לבין הד.נ.א. שנמצא על גבי גופה של המתלוננת – הן באזור פי הטבעת, הן באזור השד השמאלי (שתי דגימות), הן בציפורני כף יד שמאל של המתלוננת. בנוסף, נמצאה התאמה מלאה בין הד.נ.א. של המערער לבין דגימות בזירת האירוע.

ואם נותר בלב הקורא ספק מיקרוסקופי באשמתו של המערער, ולדידי לא נותר ספק כזה, יבואו גרסאותיו הנלעגות של המערער, הן במשטרה הן בבית המשפט, וישלימו את המלאכה: החל מהכחשה מלאה כי פגש את המתלוננת והכחשה כי הוא זה שנראה בסרטוני מצלמות האבטחה; דרך הודאה שפגש את המתלוננת ורק סייע לה לשאת דברים כבדים ו"היא נפלה עם השקיות, תפסתי אותה, עזרתי לה לעלות..."; ועד לגולת הכותרת של גרסתו המתפתחת, בתשובה לשאלה הכיצד דגימות ד.נ.א. שלו כתוצאה מרוק, נמצאו על השד השמאלי של המתלוננת: "יש מצב בגלל שירקתי, בגלל שעזרתי לה אז אולי פגע בה... אולי פגע בה שהיא נפלה, אז יצא לי... יצא לי רוק כזה... אני בן אדם שיורק שיש לי הרבה רוק בפה...". ומשנשאל על הימצאות ד.נ.א. שלו מתחת לציפורניה של המתלוננת: "... זה אולי בגלל שהיא נפלה אז עזרתי לה ואולי בגלל שתפסתי אותה אולי בידיים שעזרתי לה, אולי זה, זה הד.נ.א. שמצאתם...".

5. אל מול מכלול ראיות מוצקות אלו, טען המערער כי ב"שרשרת ההעברה" של דגימות הד.נ.א. נפלו פגמים. ואכן, בית המשפט קמא עמד בהכרעת דינו על פגמים כאלה ואחרים שנפלו בעת העברת הדגימות, אך כפי שהוסבר היטב בהכרעת הדין, אין לפגמים אלה כל נפקות אופרטיבית לעניינו, וגם המערער התקשה להסביר הכיצד יש בפגמים אלה כדי לסייע לו.

6. אשר להרשעתו של המערער בתקיפת אביו, הרי שהרשעתו זו מבוססת על עדותו של האב, שנמצאה מהימנה על בית המשפט קמא, וכידוע אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות. עדות האב קיבלה חיזוק וסיוע מסרטוני מצלמות האבטחה ומתעודה רפואית מזמן אמת, ממנה עולה כי נשברה אצבע בכף ידו.

7. סוף דבר, שהערעור על ההרשעה בשני רכיבי כתב האישום נדחה.

8. ומכאן לערעור על גזר הדין.

העונש שהושת על המערער כבד, במיוחד בהינתן גילו הצעיר. ברם, זו נקודת הזכות היחידה העומדת לו. התקיפה המינית שביצע המערער מעוררת חלחלה כשלעצמה, במיוחד בהתחשב בגילה של המתלוננת, שמצאה עצמה חסרת ישע תחת ידיו ותחת גופו של המערער, שצעיר ממנה ב-66 שנה. על הנזק הכבד שנגרם למתלוננת לא נכביר במילים ותסקיר הנפגעת מדבר בעד עצמו. נספר אך שהמתלוננת, שעובר לאירוע הייתה עצמאית לחלוטין, עברה בעקבות התקיפה לדיור מוגן, וסובלת כיום מפוסט-טראומה.

ואם לא די בכל זאת, מתברר כי על אף גילו הצעיר של המערער, הוא כבר הורשע ונדון למאסר בפועל, בין היתר בגין עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף שלושה קשישים, ולא למותר להביא תמצית של כתב האישום בו הורשע:

במהלך שנת 2017, בשלוש הזדמנויות, המערער ניגש למתלוננים, כשהוא שרוי בגילופין, פנה אליהם בדברים, ומשאלה ביקשו להתרחק מהמערער, המערער תקף אותם, ובין היתר, דחף את אחד המתלוננים, הפיל אותו, בעט מספר פעמים בגבו וניסה לבעוט בראשו בחזקה; תקף מתלונן אחר בעזרת כלי המשמש לעישון, והכה אותו מספר פעמים בפניו וברגלו; וזרק את משקפיו של מתלונן אחר, הכה אותו באגרופים, הפילו ובעט בו. ועל אף שחומרתם של מעשים אלה היא די והותר כשלעצמה, נציין כי בעניין זה המערער אף הורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית ואיומים, כשיצא מביתו אף על פי שנמצא במעצר בית מלא; ואיים על בתה של אחת משכנותיו בפגיעה בחייה, לאחר שהעירה לו ולחבריו כי הם מרעישים.

גם התסקיר שהוגש בעניינו של המערער אינו חיובי, בלשון המעטה. המערער לא נטל אחריות על מעשיו, אין בו שמץ אמפתיה לקורבנותיו, ולאור האמור לעיל, מסוכנותו לציבור זועקת.

אשר על כן, גם הערעור על חומרת גזר הדין נדחה.

9. סוף דבר שהערעור נדחה על כל חלקיו ועל כל רכיביו.

ניתן היום, י"אבאבהתשפ"א (20.7.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט